

Miljøverndepartementet

Oslo, 24. april 2013

IKT-Norges høringssvar til forslag til regelverk for CO2-kompensasjon

Da IKT-Norge startet sitt prosjekt Grønn IT i 2008 og begynte å arbeide med tanken om store grønne datasentre i Norge, hadde det vært en lang historie med subsidiering av kraftkrevende industri gjennom spesielle priser på kraftavtaler. I 2011 tok dette regimet slutt, slik at den eneste forskjellen på "tradisjonell" kraftkrevende industri og den nye kraftkrevende industrien - datasentre (Facebooks planlagte datasenter i Luleå vil forbruke 120 MW med elektrisitet, og datasentre forbruker cirka 2% av elektrisiteten i Europa) - var at datasentre betalte full elavgift mens den "tradisjonelle" kraftkrevende industrien betalte lite eller ingen elavgift.

I løpet av de siste årene har tradisjonell kraftkrevende industri også fått fritak fra grønne sertifikater, og nå får de også CO2-kompensasjon. Vi regner med at disse to særordningene effektivt utgjør nesten like store beløp som elavgiften, noe som innebærer at diskrimineringen av den "nye" kraftkrevende industrien til fordel for den tradisjonelle, har økt drastisk de siste årene. Der prisforskjellen på totalkostnader til energi for et datasenter versus et aluminiumsverk med samme effektuttak utgjorde 25% for bare et par år siden, utgjør den nå nærmere 50%.

Vi erkjenner at det norske energimarkedet trenger store brukere av kraft for å sikre mot store kraftoverskudd og dermed prisdumping. Men vi er uenige i at den tradisjonelle kraftkrevende industrien skal subsidieres så kraftig for å stille opp når det er svært gode alternativer.

Datasentre kan gi mer verdifulle ringvirkninger per kwh enn aluminiumsindustrien. Det viser erfaringen fra Facebooks etablering i Luleå, se <http://thenodepole.com/2012/10/25/northern-sweden-experiencing-a-facebook-effect/>. I tillegg regner vi at 5 Twh med datasentre gir 1 milliard kroner årlig mer i statskassen, sammenlignet med 5 Twh med aluminiumsindustri.

Det er slik at fritak og subsidier som betales av én part, veltes direkte eller indirekte over på andre parter.

Co2-kompensasjon til industrien som et virkemiddel for å hindre karbonlekkasje er et omdiskutert virkemiddel. Vista Analyse leverte i juni 2012 en rapport til Nærings- og handelsdepartementet ("Betydningen av karbonlekkasjer for norsk næringsliv") som konkluderer med at karbonlekkasje til land utenfor EUs kvotesystem er langt mindre enn de anslagene den foreslåtte

kompensasjonsordningen er bygget på. Rapporten anslår blant annet at karbonlekkasjeraten for norsk metallindustri og treforedlingsindustri vil være på mellom 10% og 30%. Det betyr at ved avvikling av CO₂-utslipp gjennom nedleggelse av disse industriene i Norge, vil kun mellom 10% og 30% av utslippene gjenoppstå utenom EUs kvoteområde.

Med vennlig hilsen,
IKT-Norge

Liv Freihow

Benedicte Fasmer Waaler